

Nr 51

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillämpning av polislönereglementet på vissa polismän i Göteborgs stads polisdistrikt m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(5:e avd.)

I propositionen nr 63 har Kungl. Maj:t, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 4 februari 1955, föreslagit riksdagen att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i nämnda statsrådsprotokoll anförts meddela bestämmelser angående tillämpning av polislönereglementet på vissa polismän i Göteborgs stads polisdistrikt m. m.

Propositionen

I propositionen föreslås i huvudsak, att Kungl. Maj:t erhåller bemyndigande att utfärda föreskrifter i syfte att göra polislönereglementet och den av stadsfullmäktige i Göteborg fastställda nya personalstaten tillämpliga på sådan polispersonal, som tagit avstånd från de mot Göteborgs stads polisdistrikt riktade stridsåtgärderna.

Beträffande den närmare innebörden av propositionsförslaget får utskottet hänvisa till propositionen s. 2—6.

Motionerna

I förevarande sammanhang har utskottet till behandling förehaft följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen

dels en inom andra kammaren av herrar *Senander* och *Johansson* i Stockholm väckt motion (II: 489), vari hemställts att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 63;

dels ock en inom andra kammaren av herrar *Königson* och *Larsson* i Stockholm väckt motion (II: 497), vari hemställts att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 63.

Beträffande motiveringen för ifrågavarande yrkanden får utskottet hänvisa till motionerna.

Vidare har utskottet till behandling förehaft en vid riksdagens början inom andra kammaren av herr *Larsson* i Stockholm väckt motion (II: 129),

vari hemställt att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att förhandlingar upptages med berörda parter i avsikt att åstadkomma sådan ändring i polislönereglementet att lugn och arbetsfred återställs inom polisväsendet.

Beträffande motiveringen för sistnämnda yrkande får utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet

Utskottet finner sig böra instämma i departementschefens uttalande, att anledning inte föreligger att undandra de polismän, som tar avstånd från de mot Göteborgs stads polisdistrikt riktade stridsåtgärderna, de fördelar som den nya polislöneregleringen erbjuder. Vad departementschefen i samband härmed anfört har inte givit utskottet anledning till särskilt uttalande. Utskottet anser sig sålunda kunna tillstyrka Kungl. Maj:ts förevarande förslag. Av detta ställningstagande följer att utskottet avstyrker yrkandena i motionerna II: 489 och II: 497, i vilka hemställs om avslag på propositionen.

I den vid riksdagens början väckta motionen II: 129 hemställs att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om att förhandlingar upptages med berörda parter i avsikt att åstadkomma sådan ändring i polislönereglementet att lugn och arbetsfred återställs inom polisväsendet. Mot bakgrunden av i propositionen nr 63 berörda förhållanden och med beaktande av vad däri föreslagits anser utskottet skäl inte föreligga för ett tillmötesgående av nämnda motionsyrkande, vilket utskottet fördenskull avstyrker. Utskottet vill emellertid tillägga följande i anledning av den i motionen lämnade uppgiften att den av polisföreningarna i Stockholm och Göteborg bildade organisationen numera tillerkänts förhandlingsrätt. Enligt vad utskottet inhämtat har socialstyrelsen den 4 oktober 1954 tillerkänt Stockholm—Göteborgs polismäns centralkommitté förhandlingsrätt jämlikt lagen den 17 maj 1940 om förhandlingsrätt för kommunala tjänstemän. Jämlikt föreskrift i nämnda lag må, därest Kungl. Maj:t så prövar skäligen, på framställning av enligt lagen förhandlingsberättigad förening förhandling äga rum mellan ombud, som utses av Kungl. Maj:t, och sådan förening. Sedan nämnda centralkommitté i en till civildepartementet inkommen skrift anhållit om förhandlingar bl. a. om justering av 1954 års polislönereglemente och övriga lönevillkor för polispersonalen har Kungl. Maj:t genom beslut den 28 januari 1955 ej funnit skäl att i förevarande fall utse ombud som avses i nämnda lag.

Under återopande av det anförda hemställer utskottet,

- I. att motionen II: 129 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd;
- II. att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna II: 489 och II: 497, bemyndiga

Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med vad i statsrådsprotokollet över civilärenden för den 4 februari 1955 anförts meddela bestämmelser angående tillämpning av polislönereglementet på vissa polismän i Göteborgs stads polisdistrikt m. m.

Stockholm den 11 mars 1955

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet ha närvarit

från första kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Ohlon, Iwar Anderson, Näsgård, Leander, Boman, fröken Andersson, herrar Näsström, Pålsson, Hesselbom, Sundelin, Gustaf Andersson, Einar Persson och Bergman; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Bergström, Andersson i Malmö, Ståhl, Lindholm, Rubbestad, Eriksson i Sandby, Åkerström, Staxäng, fröken Elmén, herrar Thapper, Onsjö, Nihlfors, Löfroth och Almgren.

Reservationer

1) av fröken *Andersson*, herrar *Skoglund* i Doverstorp och *Staxäng*, vilka ansett att utskottets yttrande bort ha följande lydelse:

»I den del Kungl. Maj:ts förslag är avsett att motverka det förhållandet, att vissa polismän i Göteborg mot sin egen vilja har måst finna sig i betydande inkomstförsämringar jämfört med vad de skulle erhållit om det nya polislönereglementet varit tillämpligt på dem, finnes ej någon anledning att rikta någon anmärkning mot detsamma. Propositionen kan således från denna utgångspunkt helt godtagas av utskottet.

Det är emellertid icke uteslutet att de praktiska verkningarna av propositionen kan leda till en ytterligare accentuering av den splittring av polispersonalens organisation, som blev en följd av att i Göteborg Polisföreningen Kamratskapet och Göteborgs poliskonstapel-förening icke accepterade den överenskommelse, som träffades den 14 januari 1954 mellan polisförbundet och civildepartementet angående polislönerna. En sådan utveckling vore enligt utskottets uppfattning olycklig. Det är därför angeläget att eventuella åtgärder från regeringens sida i anledning av den förevarande konflikten — som dock icke behöver ha karaktären av formella förhandlingar i enlighet med lagen den 17 maj 1940 om förhandlingsrätt för kommunala tjänstemän — i första hand inriktas på att överbrygga motsättningarna mellan svenska

polisförbundet och Stockholms—Göteborgs centralpoliskommitté. Både ur polismannens och ur arbetsgivarens synpunkt är det ett betydande intresse att poliserna kan uppträda enhetligt i en fast organisation.

Det må i detta sammanhang jämväl anmärkas att den nuvarande konflikten för de berörda städernas del medfört ett allvarligt läge i vad avser ny rekryteringen av polispersonal och möjligheterna att i städerna tillfredsställande upprätthålla ordning och säkerhet.

Utskottet avstyrker således de i motionerna II: 489 och II: 497 framställda yrkandena om avslag å propositionen. I den mån motionen II: 129 icke kan anses besvarad med vad ovan anförts anser utskottet att densamma icke bör föranleda någon riksdagens åtgärd.»

2) av herr *Ståhl*.

3) av herr *Nihlfors*.